

- комплекс мовленнєвих умінь, які показують на якому рівні курс=санти чи студент володіє іноземною мовою[2]

Однією із складових сучасної підготовки майбутніх правоохоронців є мовна підготовка, яка передбачає володіння водночас іноземною та державною мовами. На жаль, лише 7-10% випускників шкіл демонструють високий рівень вивчення іноземної мови за результатами вхідних тестів. Маючи такі низькі показники, зрозуміло, що викладачі проводять факультативні та індивідуальні заняття, поєднують навчальну діяльність курсантів та студентів з творчими завданнями: виконання спільних проєктів, створення презентацій. Під час опанування лексики широко використовують переклад і реферування фахової літератури.

На сучасному рівні діяльності поліцейських спілкування української та іноземними мовами стає передумовою ефективності їх служби. Практичною метою вивчення іноземної мови курсантами у вищих навчальних закладах системи МВС є оволодіння майбутніми поліцейськими таким рівнем мовної компетенції, який дозволив би їм спілкуватися іноземною мовою в усному та письмовому форматах, у формальній та неформальній обстановці у сфері їх діяльності.

Отже, можна зробити висновок, що за допомогою вивчення іноземної мови відбувається розширення професійних знань здобувачів вищої освіти, а також здійснюється формування знань та умінь під час реалізації отриманих навичок у ситуаціях професійного спілкування.

Література

1. Волошинова Л.В. Сучасні аудіовізуальні технології у вивченні іноземної мови: наук.-метод посібник / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка, 2007. – 152с.

2. Сура Н.А. Методичне забезпечення та організація навчання курсу професійно орієнтованого спілкування іноземною (англійською) мовою у ВНЗ ім. Т.Г. Шевченка. – 2003. - №7 (63).

Левенок Ю. В.

здобувач вищої освіти III курсу

Науковий керівник – Декусар Г. Г.,

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКИ МОВИ ТА ПРАВА

«Поza мовою право не існує. Право можна виразити, передати, пояснити і вдосконалити лише завдяки мові» (Переклад наш – О.Ш.) [2, с. 106].

На сьогодні тема «Мова і право» є особливо актуальною, виходячи з того, що право формується та закріплюється завдяки відповідним засобам

мови, а також функціонує з допомогою мовленнєво-юридичних процедур. В будь-якому юридичному (судовому, кримінальному) провадженні є обов'язковим дотримання правил пунктуації та орфографії в письмі та правильність вимови слів і логічність викладеної думки в усній мові.

Тому, щоб стати професіоналом в сфері права необхідно не тільки досконало знати безпосередньо право, але й уміло володіти мовою, на якій викладається право. Виходячи з цього, навчаючись в університеті на спеціальності «Право», необхідно прикладати великі зусилля задля вивчення права і рідної мови.

Це ж саме, безумовно, можна стверджувати й про мову перекладу юридичних текстів.

Завдяки європеїзації національних систем права, виникає все більше труднощів з іноземними мовами, де потрібно бути високим професіоналом: при перекладі з іноземних мов юридичних текстів помилок допускати не можна, оскільки це вплине першочергово на зміст перекладеного тексту.

Окрім того, мова в юридичному тексті забезпечує об'єктивність думок, вона є зовнішньою формою для будь-якого змісту. Так, за словами Томаса Гоббса, головним призначенням мовлення є трансформація «потягу з наших думок» у «потяг слів» [1, с. 21].

Також, мова виступає як головний засіб спілкування. Вона обслуговує усі сфери суспільно-політичного, офіційно-ділового, наукового й культурного життя. Реформатський визначає: «Мова – то найважливіший засіб спілкування. Без існування мови існування людства неможливе, а без спілкування не може бути і суспільства, а тим самим і людини. [4, с. 15]. Тому перебільшити значення мови для будь-якої людини, суспільства, держави досить-таки важко. Адже без мови неможливо розуміти один одного та висловлювати свої думки в повній мірі. А що стосується права, то без мови воно неможливе, бо без нього неможливо передати найважливіші юридичні терміни і поняття, досконало розуміти, що передає право.

Мова як знакова система служить засобом прояву думки, професійного спілкування юристів, засобом передачі правової інформації. Ця система містить особливі знаки і юридичні терміни, що мають правовий зміст і називаються мовою права, або ж юридичною мовою [3].

У межах даної системи визначають дві відповідні категорії: висловлювання та імена (вони можуть бути загальними, одиничними, абстрактними, конкретними) і юридичні терміни (такі як «право», «закон», «правопорушення», «злочин», «покарання» та інші), що мають специфічний зміст й предметно-галузеве значення. Національна юридична терміносистема співвіднесена із правовою системою України й визначається як так звана субмова, яка відтворює тенденції й активні процеси для створення правової системи європейського простору.

Виходячи з вищезазначеного можна зробити такий висновок:

Мова та право тісно пов'язані між собою, право не може повноцінно функціонувати без мови. Спеціально для права створена притаманна лише

йому юридична термінологія, яка дозволяє описувати конкретні юридичні явища.

Мова права має такі особливі вимоги: формальність, адекватність, функціональність, точність та повнота визначень.

Також важливою складовою юридичної мови є саме юридична термінологія .

Література:

1. Артикуца Н. «Мова права і її вивчення студентами юридичних спеціальностей у вищих навчальних закладах України// Культура народів Причорномор'я. – 2004. – Т. 2, 160-165с.

2. Бернд Рютерс «Теорія права» Мюнхен , 2010, 610 ст.

3. Любченко М. І. «Юридична термінологія: поняття, види: ТОВ «Права Людини», 2015. – 75 с.

4. Туранін В. « Феномен юридичної мови: концептуалізація проблеми / ХНУВС . – 2013. – № 2 (61). – 69 с.

Мельник Ю. С.

здобувач вищої освіти IV курсу

Науковий керівник – Нагорна Ю. А.

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ЮРИСТІВ

Сучасний розвиток міжнародного співробітництва в різних сферах діяльності приводить до необхідності оволодіння іноземною мовою, як засобом спілкування спеціалістів будь-якої професії на основі характерних особливостей спеціальності. Тому навчання студентів (курсантів) англійської мови за професійним спрямуванням базується перш за все на врахуванні професійних потреб майбутніх юристів та правоохоронців. Першопочатковий курс англійської мови – це поступовий перехід від одного рівня до іншого рівня за допомогою тестів, розмовної практики, вивчення граматики тощо. Вивчення так званої «звичайної» англійської мови не дає 100% впевненості в тому, що людина володіє достатнім лексичним запасом для конкретної професійної сфери, більше того, самі носії мови вимушені додатково вивчати англійську мову за своєю окремою спеціальністю [2].

Перейдемо до глибшого вивчення відмінності стандартного курсу англійського від англійського професійної спрямованості. Перша відмінність полягає у акценті на професійну лексику. Друга – полягає у вивченні стандартних мовних конструкцій. Третя – курс можна пройти маючи певну базу зі знань англійської мови , а саме володіючи рівнем B1 (Intermediate).